Осінній вихор так жалісно грає,
Заводить, стогне, шумить за вікном,
Мов окаянних, скимить, завиває,
Б'ється під вікнами чорним крилом…

Душе проклята! Душе з того світа!
Чую твій голос і плач чую твій,
Про що тебе жалість пригнала з засвіта?.
Буду молитись за твій упокій!

Глядять в темряву смутні мої очі,
Зник окаянних, пропав за ним слих…
Запіяв півень у сумерках ночі —
Осінній вихор ущух і притих…

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.
